

**Nguyên tắc của việc làm một với Đức Chúa Trời
được khái thị trong sách Giê-rê-mi**

Đọc Kinh văn: Sáng. 2:8-9, 16-17;
Giê. 2:13; 15:16, 19; 23:5-6; 31:31-34; 40:5-6, 13-14

I. Việc Đức Chúa Trời muốn làm một với con người và con người làm một với Ngài có thể được thấy trong sự tương đồng của Đức Chúa Trời và con người về hình ảnh và hình dạng:

- A. Đức Chúa Trời không tạo dựng nên “loài người” trong sự sáng tạo của Ngài; đúng hơn, Đức Chúa Trời tạo dựng theo loài của Ngài, tức là loài Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời đã tạo dựng con người bằng hơi thở sự sống vì mục đích có linh để con người tiếp xúc Ngài và tiếp nhận Ngài—Sáng. 1:24-26; 2:7.
- B. Trong Sáng Thế Kí 18:2-13 có ba người đã hiện ra với Áp-ra-ham; một trong số những người này là Đấng Christ—Đức Giê-hô-va—và hai người còn lại là hai thiên sứ (19:1); điều này có nghĩa là hai nghìn năm trước khi nhục hóa, Đức Chúa Trời đã hiện ra như một người khi thăm viếng bạn của Ngài là Áp-ra-ham—2 Sứ. 20:7; Ês. 41:8; Gia. 2:23.
- C. Thiên sứ của Đức Chúa Trời (Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va, người của Đức Chúa Trời—tức Đấng Christ) đã hiện đến cùng Ma-nô-a và vợ ông trước khi Đấng Christ nhục hóa—Quan. 13:3-6; 22-23.
- D. Đa-ni-ên đã thấy khái tượng về Đấng Christ là Con Loài người trước khi Đấng Christ nhục hóa; theo Đa-ni-ên 7:13-14, Đa-ni-ên đã thấy Con Loài người đến với những đám mây thuộc trời, và thậm chí Ngài còn đi đến Đấng Thượng cổ, tức Đức Chúa Trời đời đời, và được đem đến gần trước mặt Đấng ấy; quyền thống trị, vinh hiển và vương quốc được giao cho Ngài để mọi dân, mọi quốc gia, và mọi thứ tiếng phải phụng sự Ngài; quyền thống trị của Ngài là quyền thống trị đời đời, sẽ không qua đi, và vương quốc của Ngài là vương quốc sẽ không bị hủy diệt.
- E. A-đam là hình bóng, hình ảnh báo trước của Đấng Christ—La. 5:14.
- F. Đấng Christ là hình ảnh của Đức Chúa Trời vô hình—Côl. 1:15.
- G. Lời (Đức Chúa Trời) đã trở nên xác thịt (Gi. 1:14), đến trong hình dạng thuộc xác thịt của tội (La. 8:3) và không có tội của xác thịt (2 Cô. 5:21; Hê. 4:15).
- H. Christ, Đấng vốn tồn tại trong hình trạng của Đức Chúa Trời, đã lấy hình trạng của nô lệ, trở nên như hình dạng con người và được thấy trong hình dáng như một người, trong sự nhục hóa của Ngài—Phil. 2:6-8.
- I. Ê-tiên đã thấy các tầng trời mở ra và Con Loài người, tức Đấng Christ, ở bên phải Đức Chúa Trời (Công. 7:56); điều này hàm ý rằng sau khi Đấng Christ thăng thiên đến các tầng trời, Ngài vẫn là Con Loài người (xem *Thánh ca* 132).
- J. Trong Ma-thi-ơ 26:64 Chúa Jesus phán: “Các ông sẽ thấy Con Loài người ngồi bên tay phải Đấng quyền năng [Đức Chúa Trời] và ngự trên mây trời mà đến”; điều này cho thấy rằng khi Chúa Jesus trở lại, Ngài sẽ vẫn là Con Loài người.
- K. Trong La Mã 8:29, Phao-lô nói rằng những người mà Đức Chúa Trời đã biết trước (tức là tín đồ chúng ta) thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em; bởi Con Ngài phục sinh mà đã làm chúng ta trở thành nhiều em của Con Ngài, chúng ta trở thành một loài mới: “loài Thần-nhân”.
- L. 2 Cô-rin-tô 3:18 chép: “Tất cả chúng ta đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh”; La Mã 12:2a nói về việc chúng ta được biến đổi bởi sự đổi mới của tâm trí.

- M. Phi-líp 2:15 nói về việc chúng ta không chớ chê trách và tinh thuần, là con cái không tì vết của Đức Chúa Trời giữa thế hệ lươn leo và sa đọa, giữa họ chúng ta chiếu ra như vật thể sáng trong thế giới.
- N. Chúa Jesus Christ sẽ biến hóa thân thể thấp hèn của chúng ta để được đồng hóa theo thân thể vinh hiển của Ngài, theo sự vận hành của Ngài mà bởi đó Ngài thậm chí có thể khiến mọi sự quy phục chính Ngài—3:21.
- O. Khi Christ được hiển lộ, chúng ta sẽ giống như Ngài cách hoàn toàn, hoàn hảo và tuyệt đối, vì chúng ta sẽ thấy Ngài chính như Ngài là vậy—1 Gi. 3:2b.
- P. Mọi điều này sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới; Khải Thị 4:3 chép: “Đấng [Đức Chúa Trời] đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc”; dáng vẻ của Đức Chúa Trời, Đấng đang ngồi trên ngai, giống như bích ngọc.
- Q. Theo Khải Thị chương 21, ánh sáng của Giê-ru-sa-lem Mới giống như loại đá quý nhất, giống như bích ngọc (c. 11b); tường thành được xây bằng bích ngọc, nền thứ nhất của tường thành cũng bằng bích ngọc (cc. 18a, 19):
 1. Cuối cùng, Đức Chúa Trời và con người, con người và Đức Chúa Trời, tất cả đều có dáng vẻ của bích ngọc; vì thế, kết luận và sự tổng kết của Kinh Thánh là Giê-ru-sa-lem Mới, tức thần tính hòa quyện với nhân tính; thần tính trở thành nơi cư ngụ của nhân tính và nhân tính trở thành nhà của thần tính.
 2. Trong thành này, vinh hiển của Đức Chúa Trời được hiển lộ trong con người, sáng ngời và rục rịch; bây giờ, chúng ta đang trong tiến trình được thần hóa để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới và mang cùng dáng vẻ với Đức Chúa Trời, tức bích ngọc—cc. 11, 23.
 3. Trong cuối thời đại này, chúng ta dạy dỗ và rao giảng lẽ thật về Đức Chúa Trời đã trở nên con người để làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời, giống Ngài trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách; thật phước hạnh biết bao khi nghe được lẽ thật này.
 4. Cuối cùng, các Thần-nhân sẽ là những người chiến thắng, những người đắc thắng, là Si-ôn ở trong Giê-ru-sa-lem; việc chúng ta sống nếp sống Thần-nhân trong mọi chi tiết của đời sống hằng ngày sẽ đưa đến một cuộc phấn hưng mới chưa từng có trong lịch sử, và điều này sẽ kết thúc thời đại này—đọc Thi Thiên 48:2 chú thích 1.

II. Sách Giê-rê-mi cho chúng ta thấy nguyên tắc của việc làm một với Đức Chúa Trời:

- A. Nguyên tắc của việc làm một với Đức Chúa Trời, tức nguyên tắc của cây sự sống, đối kháng với nguyên tắc của cây tri thức thiện và ác như được thấy trong Giê-rê-mi 2:13, câu này khai thị hai tội phạm cơ bản của dân Đức Chúa Trời:
 1. Tội thứ nhất là đã từ bỏ Đức Giê-hô-va là nguồn mạch nước hằng sống; tội thứ nhì là đã tự đào lấy các hồ bị vỡ bể không thể chứa nước được.
 2. Nguyên tắc trong Kinh Thánh là Đức Chúa Trời không muốn dân được chọn của Ngài nhận lấy bất cứ điều gì khác hơn chính Ngài làm nguồn của họ; bằng cách đặt con người trước cây sự sống, tượng trưng cho Đức Chúa Trời là sự sống, Đức Chúa Trời đang ngụ ý rằng Ngài muốn con người dự phần cây sự sống, chứ không dự phần bất cứ điều gì khác; dự phần cây sự sống là nhận Đức Chúa Trời là nguồn duy nhất của chúng ta, tức là nguồn của mọi sự—Sáng. 2:8-9.
 3. Tội thứ nhì là dân Đức Chúa Trời đã không tin cậy nơi Đức Chúa Trời nhưng tin cậy nơi chính mình mà làm bất cứ điều gì họ có thể để tự tạo ra một điều gì đó hầu vui hưởng riêng; tội là từ bỏ Đức Chúa Trời và làm điều gì đó bởi chính mình và cho chính mình.
 4. Hai tội cơ bản này cho chúng ta thấy cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời, và cây tri thức thiện và ác tượng trưng cho Sa-tan (cc. 8-9, 16-17); dân Israel đã bị sao nhãng khỏi cây sự sống mà quay sang cây tri thức, khỏi nguồn nước hằng sống mà quay sang các hồ (các hình tượng).
- B. Đức Chúa Trời đã đặt con người trước cây sự sống, hàm ý rằng Ngài muốn trở nên một với con người, tức là trở nên sự sống, sự cung ứng sự sống và mọi sự của con người—cc. 8-9.

1. Cây sự sống tượng trưng cho Đấng Christ bị đóng đinh (được ngụ ý trong cây là thanh gỗ—1 Phi. 2:24) và được phục sinh (được ngụ ý trong sự sống của Đức Chúa Trời—Gi. 11:25) là hiện thân của mọi sự phong phú của Đức Chúa Trời để chúng ta ăn.
2. Ăn cây sự sống, tức là vui hưởng Đấng Christ là sự cung ứng sự sống, nên là vấn đề chính yếu trong nếp sống Hội thánh; nhận lấy Christ bằng cách ăn Ngài là để Ngài được đồng hóa vào trong bản thể của chúng ta cách hữu cơ và trao đổi chất để hòa quyện chính Ngài với chúng ta—Khải. 2:7; Gi. 6:57, 63:
 - a. Những lời mà Chúa phán là linh và là sự sống; điều này cho thấy rằng những lời Chúa phát ngôn là hiện thân của Linh sự sống—c. 63:
 - (1) Ngài bây giờ là Linh ban-sự-sống trong sự phục sinh (1 Cô. 15:45b), và Linh được hiện thân trong lời của Ngài.
 - (2) Khi tiếp nhận lời Ngài bằng mọi sự cầu nguyện và cầu xin (Êph. 6:17-18) bằng cách vận dụng linh, chúng ta nhận được Linh, Đấng là sự sống.
 - b. Ăn Christ là ăn lời Ngài, tiếp nhận lời Ngài, mà lời này là hiện thân của Linh sự sống, bằng cách vận dụng linh của chúng ta—

III. Để nhận lấy, tiếp nhận và giữ lời của Đức Chúa Trời, chúng ta phải là một với Ngài cách tuyệt đối:

- A. Trường hợp của Ghê-đa-lia là trường hợp của một người không là một với Đức Chúa Trời; dù Ghê-đa-lia trung tín trong việc quan tâm đến Giê-rê-mi, tiên tri của Đức Chúa Trời, nhưng ông lại không tìm kiếm lời Chúa, vì đây không phải là thói quen của ông—Giê. 40:5-6, 13-14.
 1. Ghê-đa-lia đã không nhận Đức Chúa Trời là nguồn để là một với Ngài và tiếp nhận bất cứ điều gì ra từ Ngài; nếu là người làm một với Đức Chúa Trời thì điều đầu tiên lẽ ra ông nên làm là tiếp nhận lời của Đức Chúa Trời.
 2. Để nhận lãnh, tiếp nhận và giữ lời của Đức Chúa Trời là sự biểu lộ của ý tưởng, ý muốn, khát vọng của lòng Ngài và niềm vui thích tốt lành của Ngài, chúng ta phải tuyệt đối là một với Ngài, tin vào Ngài, nương cậy nơi Ngài, và không có bất kỳ ý kiến nào ra từ bản ngã—đc. 2 Cô. 1:8-9, và c. 12, chú thích 2.
 3. Nguyên tắc của Kinh Thánh, nhất là của Tân Ước, là Đức Chúa Trời mở chính Ngài ra cho chúng ta hầu chúng ta có thể bước vào trong Ngài, tiếp nhận Ngài, và trở nên một với Ngài; khi đó Ngài sẽ ở trong chúng ta, và chúng ta sẽ ở trong Ngài, nhận lấy Ngài là mọi sự—Gi. 15:4-5; 1 Gi. 2:28; 3:24.
 4. Điều đầu tiên mà chúng ta sẽ tiếp nhận là lời của Ngài để bày tỏ ý tưởng, ý muốn, khát vọng của lòng Ngài, và niềm vui thích tốt lành của Ngài; chúng ta sẽ không quan tâm đến ý kiến và sở thích của mình; bằng cách này, chúng ta trở thành môi miệng của Ngài để nói Ngài ra cho người khác hầu cung ứng cho họ—Giê. 1:6-9.
- B. Chúa phán với Giê-rê-mi: “Nếu con đem điều quý báu ra khỏi điều vô giá trị thì con sẽ như miệng Ta”—15:19; 23:29; đc. c.16:
 1. Chúng ta cần con mắt của lòng mình được soi sáng để thấy được sự tuyệt diệu, tính siêu việt, giá trị vượt trội của Christ là điều quý báu cho người tin Ngài hầu đạt được Christ, kể mọi sự gì khác hơn Christ là mất—Phil. 3:7-8; 1 Phi. 2:7; đc. cc.4, 6.
 2. Chúng ta phải trân quý những lời của Chúa hơn cả phần thức ăn được chia cho mình, ném Chúa trong lời của Ngài là thực tại của miền đất tốt tươi tràn sữa nuôi dưỡng và mật tươi mới để chúng ta ban phát cho dân Đức Chúa Trời vì sự cứu rỗi trọn vẹn của họ—Gióp. 23:12; 1 Phi. 2:2-5; Thi. 119:103; Phục. 8:8; Nhã. 4:11a.
 3. Chúng ta phải trân quý lời của Chúa hơn cả mọi sự giàu có thuộc đất hầu có thể nói ra sấm ngôn của Đức Chúa Trời (sự phát ngôn của Đức Chúa Trời, lời nói ra của Đức Chúa Trời, là lời truyền tải khả thi thần thượng) để ban phát cho mọi thánh đồ sự phong phú không dò lường được của Christ như là ân điển đa dạng thuộc Đức Chúa Trời—Thi. 119:72, 9-16; Êph. 3:8; 2 Cô. 6:10; 1 Phi. 4:10-11.

IV. Nguyên do của việc dân Israel thất bại và bại trận là họ đã đánh mất hiện diện của Đức Chúa Trời và không còn là một với Đức Chúa Trời nữa (đc. G-suê 7:3-4; 9:14);

chúng ta nên luôn là một với Đức Chúa Trời, Đấng không chỉ ở giữa vòng chúng ta mà còn ở trong chúng ta, làm chúng ta trở thành những người ở cùng Đức Chúa Trời, tức những Thần-nhân:

- A. Là những Thần-nhân, chúng ta nên thực hành là một với Chúa, bước đi với Ngài, sống với Ngài và để toàn bản thể chúng ta cùng với Ngài (La. 8:4; 2 Cô. 2:10; Ga. 5:16, 25); đây là cách để bước đi như một Cơ Đốc nhân, để chiến đấu như một người con của Đức Chúa Trời, và để xây dựng Thân thể Đấng Christ; nếu có hiện diện của Chúa, là một với Ngài, chúng ta có sự khôn ngoan, sự thấy từ bên trong, sự nhìn thấy trước, và sự hiểu biết bề trong về nhiều điều; hiện diện của Chúa là mọi sự đối với chúng ta.
- B. Sự cứng lòng của con dân Israel trong việc phạm tội nghịch lại Đức Chúa Trời là vì họ không là một với Đức Chúa Trời (Giê. 42:1–43:2); nếu là một với Đức Chúa Trời thì có lẽ họ đã tiếp nhận lời của Đức Chúa Trời và biết lòng của Ngài, bản chất của Ngài, tâm trí của Ngài, và mục đích của Ngài; hơn thế nữa, có lẽ họ đã tự phát sống Ngài và được cấu tạo bởi Ngài để là chứng cứ của Ngài trên đất.
- C. Những người không là một với Đức Chúa Trời sẽ không nhận lấy ý muốn và niềm vui thỏa tốt lành của Ngài nhưng bày tỏ ý kiến riêng và theo đuổi sở thích riêng của họ; làm như vậy là từ bỏ Đức Chúa Trời là nguồn mạch nước hằng sống và đào các hồ bị vỡ bể không chứa nước được—2:13.
- V. **Để là một với Đức Chúa Trời, chúng ta cần Christ là Chồi của Đa-vít trở thành sự cứu chuộc và sự xưng công chính của chúng ta; điều này dẫn Đức Chúa Trời Tam Nhất vào trong chúng ta để là sự sống, luật sự sống bên trong, khả năng và là mọi sự của chúng ta hầu ban phát chính Ngài vào chúng ta để thực hiện gia tể của Ngài; đây là giao ước mới (Giê. 31:33); cuối cùng, chúng ta sẽ biết Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời và trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách hầu chúng ta có thể trở thành sự biểu lộ tập thể của Ngài là Giê-ru-sa-lem Mới—23:5-6; 31:31-34; Khải. 21:2.**